

# Üşüyormusun Gülüm

– Kazım Doğan · 27 Mart 2011

---

Birlikte yol aldığımız  
O tozlu yollarda,  
Hani çisil, çisil yağan yağmur altında,  
Bir de ellerinle, ellerimi sıkıca tuttuğunda...  
Benim kanım kaynardı,  
Sende ateşimle yanar mıydın gülüm...

Hani girmiştik ya seninle bir cafe bara,  
Kafayı bulmuştuk suçu atmıştık rakılara,  
Yok sendeliyorduk sadece, sarhoş değildik,  
Sadece anasonun kokusuna yenilmiştik...  
Ben içmiş kendime gelmişim,  
Yoksa sen sarhoş mu olmuştun gülüm...

Hatırlar mısın nağmeleri titreten o kemanın telini,  
Bizi mest eden, istekleri seslendiren o kızın sesini,  
Birlikte sarhoş olana kadar dans edişimizi,  
Bir daha bırakmamacasına sardığımız bellerimizi...  
Ben sırlıskılandım aşkımdan ...  
Halimi görüp de sevinmiş miydin gülüm....

Ne çok hüznler paylaşmıştık seninle,  
Ne çok sevinçler,  
Kartaltepe' nin kayalarının gölgesinde  
Ne güzeldi o atılan buseler...

Dün yalnız gittim o bara  
Sarıldım, daldım sensiz anılara,  
Oturdum seninle oturduğumuz masaya  
Senin anınla, katıldım şarkılara,  
Sen yoktun,  
Artık hiç olmayacaktın,  
Az değil gülüm  
30 yıl oldu seni bulalı o kahpe ölüm...  
Sen o gün öldün

Ben her gün seni benden alan o faşist kurşunla öldüm  
Öldüm be gülüm...

Dün mezarına uğradım,  
En sevdiğin güllerden diktim renk renk,  
Olsaydı avuçlarımda,  
Saçlarına taşlar yapacaktım...  
Bakma yaşadığıma  
Ben de artık o günden beri  
Yaşayan bir ölüyüm,  
Yaşayan bir ölü...

(üşüyor musun toprak altında, sarılıp ısıtayım seni,  
bekle beni gülüm...elbet bize de uğrar ölüm  
o zaman yanına gelirim, gelirim be gülüm...)

Kazım DOĞAN  
04.06.2009